

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Enarrationes Novae D. Martini Lutheri in Ionam Prophetam

Jonas, Justus

Haganoæ

Circundederu[n]t me aquæ usq[ue] ad animam, abyssus uallauit me, alga
cooperuit caput meum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36521

mortis. Et haud dubie hanc etiã sensit Ionas in corde suo, & sudauit satis in hac lucta, desperans penẽ de omni gratia & misericordia Dei, antequã scintillula quadam redaccenderetur fidei, & aude-
ret clamare, inuocare. Ibi haud dubie una hora ma-
gno numero animo illius obuersata sunt exẽpla ua-
ria iræ diuinæ, quomodo crudeles & horridas pœ-
nas Deus inflixerit peccatoribus, de Adam & Eua,
de Cayn, de diluuiò, quomodo Deus semel totũ or-
bem perdidit, de Sodoma & Gomorra redactis in
cinerem. Hæc etiam est pars aliqua descripta pœ-
narum inferni, quæ super omnes impios uentũ-
ra sunt. Et uides hic quid rei agatur cum impijs
post hanc uitam, nempe quòd uersantur in sempi-
ternis angustijs, terroribus & pauoribus iræ di-
uinæ, in desperatione perpetua bonitatis Dei. In ta-
lem autem pauorem coniecit Ionam hoc periculũ,
quod foris imminebat, & ira Dei undiq; ugens, cũ
proijceretur in abyssum, & auferretur à fluctibus,
& obrueretur, ut supra dixit, & post latius subij-
cit, & dicit.

Circundederũt me aquæ usq; ad animam, abyssus uallauit me, alga cooperuit caput meum.

Quomodo mihi uitam pollicerer, aut me solari

possem, undecunq; aquis tanquam medio mari ca-
ptus, & alga & arundine tectus. In litore enim ma-
ris, in ripis etiam fluminum & lacuum, alga, iunci,
& arundines solent succrescere. Qui ergo in mari
submersus perijt, iacet sub alga & iūco tectus, hoc
est, sub aquis in quibus crescit iuncus & arundo, &
quicquid in mari & ad mare est, illum sic submer-
sum sub se tegit, ut arundine, iuncis, imò ipso litore
tectus dici possit, ut statim sequitur.

Ad extrema montium descen- di, terræ uectes &c.

Nam omnia maria, omnes fluij & torrentes,
eunt in uallibus inter montes, nam in planicie con-
sistere non possunt. Montium igitur fundamēta &
radices ipsum profundū & uadum profundissimū
sunt in mari, ubi radices montium coniunguntur &
in profundo coherent. Hæc autem omnia patheti-
cōs loquitur Ionas, pauore & affectu iam submer-
gentis, & iam aquis obruti, & tamen sursum de-
ce cogitantis, aut affectibus eius qui submergētis ca-
sum apud se expendit. Nam ille si sursum cogitat,
uidet aquarum diluio coopertum, atq; utrinq; uis-
cos & terram. Hic igitur cum descendit in profun-
dum, uidetur sibi inter duos montes ad fundū usq;
descendere. Ibi terra eum quasi montibus, quasi ca-
themis